Το έγγραφο αυτό συνιστά βοήθημα τεκμηρίωσης και δεν δεσμεύει τα κοινοτικά όργανα

►B ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΚ) αριθ. 2160/2003 ΤΟΥ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

της 17ης Νοεμβρίου 2003

για τον έλεγχο της σαλμονέλας και άλλων συγκεκριμένων τροφιμογενών ζωονοσογόνων παραγόντων

(ΕΕ L 325 της 12.12.2003, σ. 1)

Τροποποιείται από:

		Επίσημη Εφημερίδα		
		αριθ.	σελίδα	ημερομηνία
►M1	Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1003/2005 της Επιτροπής της 30ής Ιουνίου 2005	L 170	12	1.7.2005
►M2	Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1791/2006 του Συμβουλίου της 20ής Νοεμβρίου 2006	L 363	1	20.12.2006
►M3	Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1237/2007 της Επιτροπής της 23ης Οκτωβρίου 2007	L 280	5	24.10.2007
►M4	Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 213/2009 της Επιτροπής της 18ης Μαρτίου 2009	L 73	5	19.3.2009
►M5	Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 596/2009 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 18ης Ιουνίου 2009	L 188	14	18.7.2009

▼B

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΚ) αριθ. 2160/2003 ΤΟΥ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

της 17ης Νοεμβρίου 2003

για τον έλεγχο της σαλμονέλας και άλλων συγκεκριμένων τροφιμογενών ζωονοσογόνων παραγόντων

ΤΟ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟ ΚΑΙ ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, και ιδίως το άρθρο 152 παράγραφος 4 στοιχείο β),

την πρόταση της Επιτροπής ([1]),

τη γνώμη της Ευρωπαϊκής Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής ([2]),

Αφού ζητήθηκε η γνώμη της Επιτροπής των Περιφερειών,

Αποφασίζοντας σύμφωνα με τη διαδικασία του άρθρου 251 της συνθήκης ([3]),

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

(1) Τα ζώντα ζώα και τα τρόφιμα ζωικής προέλευσης απαριθμούνται στον κατάλογο του παραρτήματος Ι της συνθήκης. Η κτηνοτροφία και η διάθεση στην αφορά τροφίμων ζωικής προέλευσης αποτελούν σημαντική πηγή εισοδήματος για τους κτηνοτρόφους. Η εφαρμογή κτηνιατρικών μέτρων με στόχο τη βελτίωση του επιπέδου της δημόσιας υγείας καθώς και της υγείας των ζώων στην Κοινότητα υποβοηθά την ορθολογική ανάπτυξη του κτηνοτροφικού τομέα.

(2) Η προστασία της υγείας των ανθρώπων από ασθένειες και λοιμώξεις που μπορούν να μεταδοθούν άμεσα ή έμμεσα μεταξύ ζώων και ανθρώπων (ζωονόσοι) είναι υψίστης σημασίας.

(3) Οι ζωονόσοι που μεταδίδονται μέσω των τροφίμων μπορούν να προκαλέσουν παθήσεις στους ανθρώπους, καθώς και οικονομικές ζημίες στην παραγωγή τροφίμων και στη βιομηχανία τροφίμων.

(4) Οι ζωονόσοι που μεταδίδονται από άλλες πηγές εκτός των τροφίμων, ιδίως από πληθυσμούς αγρίων ζώων και ζώων συντροφιάς, αποτελούν επίσης πηγή ανησυχίας.

(5) Οι ζωονόσοι που ενδημούν σε επίπεδο πρωτογενούς παραγωγής πρέπει να ελέγχονται επαρκώς ούτως ώστε να εξασφαλισθεί η επίτευξη των στόχων του παρόντος κανονισμού. Στην περίπτωση ωστόσο πρωτογενούς παραγωγής που καταλήγει στον απ' ευθείας εφοδιασμό του τελικού καταναλωτή ή των τοπικών καταστημάτων με μικρές ποσότητες πρωτογενών προϊόντων, από τον υπεύθυνο επιχείρησης τροφίμων που τις παράγει, η προστασία της δημόσιας υγείας είναι σκόπιμο να γίνεται μέσω του εθνικού δικαίου. Στη συγκεκριμένη περίπτωση, υπάρχει στενή σχέση μεταξύ παραγωγού και καταναλωτή. Μια τέτοια παραγωγή μάλλον δεν θα πρέπει να επηρεάζει σημαντικά τον μέσο επιπολασμό

([1]) ΕΕ C 304 Ε της 30.10.2001, σ. 260.
([2]) ΕΕ C 94 της 18.4.2002, σ. 18.
([3]) Γνώμη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου της 15ης Μαΐου 2002 (ΕΕ C 180 Ε της 31.7.2003, σ. 160), κοινή θέση του Συμβουλίου της 20ής Φεβρουαρίου 2003 (ΕΕ C 90 Ε της 15.4.2003, σ. 25) και θέση του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου της 19ης Ιουνίου 2003 (δεν έχει ακόμα δημοσιευθεί στην Επίσημη Εφημερίδα). Απόφαση του Συμβουλίου της 29ης Σεπτεμβρίου 2003.

▼B

των ζωονόσων στους ζωικούς πληθυσμούς ολόκληρης της Κοινότητας. Οι γενικές προδιαγραφές δειγματοληψίας και ανάλυσης πιθανόν να μην είναι εύχρηστες ή κατάλληλες για παραγωγούς με πολύ μικρό αριθμό ζώων, οι οποίοι ενδεχομένως βρίσκονται σε περιοχές που υπόκεινται σε ιδιαίτερους γεωγραφικούς περιορισμούς.

(6) Η οδηγία 92/117/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 17ης Δεκεμβρίου 1992, για τα μέτρα προστασίας από ορισμένες ζωονόσους και ορισμένους ζωονοσογόνους παράγοντες στα ζώα και στα προϊόντα ζωικής προέλευσης, προκειμένου να αποφευχθούν οι εστίες λοιμώξεων και δηλητηριάσεων που οφείλονται στα τρόφιμα [1], προέβλεπε τη δημιουργία συστημάτων παρακολούθησης ορισμένων ζωονόσων και την καθιέρωση ελέγχων της σαλμονέλας σε ορισμένα σμήνη πουλερικών.

(7) Η ως άνω οδηγία απαιτούσε από τα κράτη μέλη να υποβάλλουν στην Επιτροπή τα εθνικά μέτρα που είχαν λάβει για την επίτευξη των στόχων της οδηγίας και να καταρτίζουν προγράμματα για την παρακολούθηση της σαλμονέλας στα πουλερικά. Εντούτοις, η οδηγία 97/22/ΕΚ [2] για την τροποποίηση της οδηγίας 92/117/ΕΟΚ, ανέστειλε την απαίτηση αυτή εν αναμονή της επανεξέτασης που προβλέπεται στο άρθρο 15α της οδηγίας 92/117/ΕΟΚ.

(8) Διάφορα κράτη μέλη έχουν ήδη υποβάλει τα προγράμματά τους για την παρακολούθηση της σαλμονέλας, τα οποία έχουν λάβει την έγκριση της Επιτροπής. Επιπλέον, απαιτείτο από όλα τα κράτη μέλη, να εφαρμόζουν, από την 1η Ιανουαρίου 1998, τα στοιχειώδη μέτρα που προβλέπονται για τη σαλμονέλα στο παράρτημα ΙΙΙ, τμήμα Ι της οδηγίας 92/117/ΕΟΚ και να θεσπίσουν κανόνες με τους οποίους να διευκρινίζονται τα προς λήψη μέτρα με σκοπό την αποφυγή της μόλυνσης μιας γεωργικής εκμετάλλευσης από σαλμονέλα.

(9) Τα εν λόγω στοιχειώδη μέτρα επικεντρώνονταν στην παρακολούθηση και τον έλεγχο της σαλμονέλας σε σμήνη αναπαραγωγής του είδους Gallus gallus. Στις περιπτώσεις κατά τις οποίες οι δοκιμές ανίχνευαν και επιβεβαίωναν την παρουσία οροτύπων της Salmonella enteritidis ή της Salmonella typhimurium στα ληφθέντα δείγματα, η οδηγία 92/117/ΕΟΚ καθόριζε ειδικά μέτρα για τον έλεγχο της μόλυνσης.

(10) Η παρακολούθηση και ο έλεγχος ορισμένων ζωονόσων σε πληθυσμούς ζώων έχει προβλεφθεί με άλλες κοινοτικές νομοθετικές πράξεις. Συγκεκριμένα, η οδηγία 64/432/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 26ης Ιουνίου 1964, περί προβλημάτων υγειονομικού ελέγχου στον τομέα των ενδοκοινοτικών συναλλαγών βοοειδών και χοιροειδών [3], αφορά τη φυματίωση και τη βρουκέλωση των βοοειδών, και η οδηγία 91/68/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 28ης Ιανουαρίου 1991, σχετικά με το καθεστώς υγειονομικού ελέγχου που διέπει το ενδοκοινοτικό εμπόριο αιγοπροβάτων [4], αφορά τη βρουκέλωση των αιγοπροβάτων. Ο παρών κανονισμός δεν θα πρέπει να δημιουργήσει περιττές επικαλύψεις στις ήδη ισχύουσες ως άνω απαιτήσεις.

(11) Επιπλέον, μελλοντική νομοθεσία για την υγιεινή των τροφίμων θα πρέπει να καλύπτει ειδικά στοιχεία που απαιτούνται για την πρόληψη, τον έλεγχο και την παρακολούθηση ζωονόσων και

---

[1] ΕΕ L 62 της 15.3.1993, σ. 38· οδηγία όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 806/2003 (ΕΕ L 122 της 16.5.2003, σ. 1).
[2] ΕΕ L 113 της 30.4.1997, σ. 9.
[3] ΕΕ 121 της 29.7.1964, σ. 1977/64· οδηγία όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1226/2002 της Επιτροπής (ΕΕ L 179 της 9.7.2002, σ. 13).
[4] ΕΕ L 46 της 19.2.1991 σ. 19· οδηγία όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 806/2003.

▼B

ζωονοσογόνων παραγόντων, και να περιλαμβάνει ειδικές απαιτήσεις για την μικροβιολογική ποιότητα των τροφίμων.

(12) Η οδηγία 92/117/ΕΟΚ προβλέπει τη συλλογή στοιχείων σχετικά με την εμφάνιση ζωονόσων και ζωονοσογόνων παραγόντων σε ζωοτροφές, ζώα, τρόφιμα και ανθρώπους. Το εν λόγω σύστημα συλλογής στοιχείων, παρά το γεγονός ότι δεν είναι εναρμονισμένο και, κατά συνέπεια, δεν επιτρέπει τη σύγκριση μεταξύ κρατών μελών, παρέχει μια βάση για την αξιολόγηση της υπάρχουσας κατάστασης όσον αφορά τις ζωονόσους και τους ζωονοσογόνους παράγοντες στην Κοινότητα.

(13) Σύμφωνα με τα αποτελέσματα του συστήματος συλλογής στοιχείων, ορισμένοι ζωονοσογόνοι παράγοντες και συγκεκριμένα η Salmonella spp. και το Campylobacter spp., προκαλούν τα περισσότερα κρούσματα ζωονόσων στους ανθρώπους. Υπάρχουν ενδείξεις ότι τα κρούσματα σαλμονέλωσης στον άνθρωπο ακολουθούν πτωτική τάση, ιδίως όσον αφορά τη Salmonella enteritidis και τη Salmonella typhimurium, γεγονός που αντικατοπτρίζει την επιτυχία των μέτρων ελέγχου που έχουν ληφθεί στην Κοινότητα. Εντούτοις, σύμφωνα με υποθέσεις, εξακολουθούν να υπάρχουν πολλά κρούσματα που δεν έχουν αναφερθεί και, κατά συνέπεια, τα συλλεχθέντα στοιχεία δεν παρέχουν απαραίτητα πλήρη εικόνα της κατάστασης.

(14) Στη γνώμη που εξέδωσε για τις ζωονόσους στις 12 Απριλίου του 2000, η επιστημονική επιτροπή για τα κτηνιατρικά μέτρα σε σχέση με τη δημόσια υγεία έκρινε ότι τα υφιστάμενα μέτρα για τον έλεγχο των τροφιμογενών ζωονοσογόνων λοιμώξεων ήταν ανεπαρκή και ότι τα επιδημιολογικά στοιχεία που συγκεντρώνονταν από τα κράτη μέλη δεν ήταν πλήρη ούτε πλήρως συγκρίσιμα. Ως εκ τούτου, η εν λόγω επιτροπή συνέστησε να βελτιωθούν οι σχετικές με την παρακολούθηση ρυθμίσεις και προσδιόρισε ορισμένες επιλογές διαχείρισης των κινδύνων.

(15) Επομένως, πρέπει να βελτιωθούν τα υφιστάμενα συστήματα ελέγχου για συγκεκριμένους ζωονοσογόνους παράγοντες. Ταυτόχρονα, οι κανόνες που καθορίζονται στην οδηγία 2003/99/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 17ης Νοεμβρίου 2003, για την παρακολούθηση των ζωονόσων και των ζωονοσογόνων παραγόντων, για την τροποποίηση της απόφασης 90/424/ΕΟΚ του Συμβουλίου και την κατάργηση της οδηγίας 92/117/ΕΟΚ του Συμβουλίου ([1]), θα αντικαταστήσουν τα συστήματα παρακολούθησης και συλλογής στοιχείων, τα οποία θεσπίσθηκαν με την οδηγία 92/117/ΕΟΚ.

(16) Καταρχήν, οι έλεγχοι θα πρέπει να καλύπτουν ολόκληρη την τροφική αλυσίδα «από το αγρόκτημα στο τραπέζι».

(17) Οι κανόνες που διέπουν τους εν λόγω ελέγχους θα πρέπει γενικά να είναι εκείνοι που προβλέπονται στην κοινοτική νομοθεσία για τις ζωοτροφές, την υγεία των ζώων και την υγιεινή των τροφίμων.

(18) Εντούτοις, για ορισμένες ζωονόσους και ζωονοσογόνους παράγοντες, είναι απαραίτητο να προβλεφθούν ειδικές απαιτήσεις για τους ελέγχους.

(19) Οι εν λόγω ειδικές απαιτήσεις θα πρέπει να βασίζονται σε στόχους για τη μείωση του επιπολασμού των ζωονόσων και των ζωονοσογόνων παραγόντων.

(20) Οι στόχοι θα πρέπει να καθορισθούν για τις ζωονόσους και τους ζωονοσογόνους παράγοντες σε ζωικούς πληθυσμούς, λαμβάνοντας υπόψη ιδίως την συχνότητά τους και την επιδημιολογική τάση στους πληθυσμούς των ζώων και των ανθρώπων, τις ζωοτροφές και τα τρόφιμα, τη σοβαρότητα που έχουν για τους

([1]) Βλέπε σελίδα 31 της παρούσας Επίσημης Εφημερίδας.

▼B

ανθρώπους, τις δυνητικές οικονομικές συνέπειές τους, τις επιστημονικές γνώμες, καθώς και την ύπαρξη ενδεδειγμένων μέτρων για τη μείωση του επιπολασμού τους. Μπορούν να καθορισθούν στόχοι για άλλους τομείς της τροφικής αλυσίδας, εφόσον χρειασθεί.

(21) Για να διασφαλισθεί η έγκαιρη επίτευξη των στόχων, τα κράτη μέλη θα πρέπει να καταρτίσουν ειδικά προγράμματα ελέγχου, τα οποία θα πρέπει να εγκριθούν από την Κοινότητα.

(22) Η κύρια ευθύνη για την ασφάλεια των τροφίμων ανήκει στις επιχειρήσεις τροφίμων και ζωοτροφών. Κατά συνέπεια, τα κράτη μέλη θα πρέπει να ενθαρρύνουν την κατάρτιση προγραμμάτων ελέγχου σε επίπεδο επιχειρήσεων.

(23) Στο πλαίσιο των προγραμμάτων ελέγχου τους, τα κράτη μέλη και οι επιχειρήσεις τροφίμων και ζωοτροφών ενδέχεται να επιθυμούν τη χρησιμοποίηση ειδικών μεθόδων ελέγχου. Εντούτοις, ορισμένες μέθοδοι μπορεί να μην είναι αποδεκτές, ιδίως εάν εμποδίζουν την επίτευξη του στόχου γενικά, παρακωλύουν ειδικότερα την εφαρμογή των απαραίτητων συστημάτων δοκιμής, ή προκαλούν δυνητικούς κινδύνους για τη δημόσια υγεία. Κατά συνέπεια, θα πρέπει να προβλεφθούν οι κατάλληλες διαδικασίες που θα επιτρέπουν στην Κοινότητα να αποφασίζει ότι ορισμένες μέθοδοι ελέγχου δεν θα πρέπει να χρησιμοποιούνται στο πλαίσιο των προγραμμάτων ελέγχου.

(24) Ενδέχεται επίσης να υπάρχουν ή να αναπτυχθούν μέθοδοι ελέγχου οι οποίες, μολονότι δεν εμπίπτουν στο πεδίο κάποιας ειδικής κοινοτικής νομοθεσίας για την έγκριση προϊόντων, συμβάλλουν στην επίτευξη στόχων που αφορούν τη μείωση του επιπολασμού συγκεκριμένων ζωονόσων και ζωονοσογόνων παραγόντων. Θα πρέπει, επομένως, να είναι δυνατόν να εγκρίνεται η χρήση των εν λόγω μεθόδων σε κοινοτικό επίπεδο.

(25) Έχει ουσιαστική σημασία να διασφαλισθεί ότι ο ανεφοδιασμός των γεωργικών εκμεταλλεύσεων με ζώα πραγματοποιείται από αγέλες ή σμήνη που έχουν υποβληθεί σε ελέγχους σύμφωνα με τις απαιτήσεις του παρόντος κανονισμού. Όταν έχει τεθεί σε ισχύ ένα ειδικό πρόγραμμα ελέγχου, τα αποτελέσματα των δοκιμών θα πρέπει να κοινοποιούνται στον αγοραστή των ζώων. Για το σκοπό αυτό, θα πρέπει να προστεθούν ειδικές απαιτήσεις στην αντίστοιχη κοινοτική νομοθεσία για το ενδοκοινοτικό εμπόριο και τις εισαγωγές από τρίτες χώρες, ιδίως όσον αφορά την αποστολή ζωντανών ζώων και αυγών για επώαση. Η οδηγία 64/432/ΕΟΚ, η οδηγία 72/462/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 12ης Δεκεμβρίου 1972, περί των υγειονομικών προβλημάτων και των υγειονομικών μέτρων κατά τις εισαγωγές ζώων του βοείου και χοιρείου είδους και νωπών κρεάτων προελεύσεως τρίτων χωρών ([1]) και η οδηγία 90/539/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 15ης Οκτωβρίου 1990, σχετικά με τους όρους κτηνιατρικού ελέγχου που διέπουν τις ενδοκοινοτικές συναλλαγές και τις εισαγωγές πουλερικών και αυγών για επώαση από τρίτες χώρες ([2]) θα πρέπει να τροποποιηθούν αναλόγως.

(26) Η έκδοση του παρόντος κανονισμού δεν θα πρέπει να θίξει τις συμπληρωματικές εγγυήσεις, οι οποίες συμφωνήθηκαν για τη Φινλανδία και τη Σουηδία κατά την προσχώρησή τους

([1]) ΕΕ L 302 της 31.12.1972, σ. 28· οδηγία όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 807/2003 της Επιτροπής (ΕΕ L 122 της 16.5.2003, σ. 36).

([2]) ΕΕ L 303 της 31.10.1990, σ. 6· οδηγία όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 806/2003.

▼B

στην Κοινότητα και επιβεβαιώθηκαν από τις αποφάσεις της Επιτροπής 94/968/ΕΚ ([1]), 95/50/ΕΚ ([2]), 95/160/ΕΚ ([3]), 95/161/ΕΚ ([4]), 95/168/ΕΚ ([5]) και από τις αποφάσεις του Συμβουλίου 95/409/ΕΚ ([6]), 95/410/ΕΚ ([7]) και 95/411/ΕΚ ([8]). Ο παρών κανονισμός θα πρέπει να προβλέπει διαδικασία για την παροχή, κατά τη διάρκεια μεταβατικής περιόδου, εγγυήσεων σε οποιοδήποτε κράτος μέλος που έχει εγκεκριμένο εθνικό πρόγραμμα ελέγχου το οποίο υπερβαίνει τις στοιχειώδεις κοινοτικές απαιτήσεις για τη σαλμονέλα. Τα αποτελέσματα των δοκιμών που διενεργούνται σε ζωντανά ζώα και αυγά επώασης, τα οποία αποτελούν αντικείμενο συναλλαγών με ένα τέτοιο κράτος μέλος, θα πρέπει να πληρούν τα κριτήρια του εθνικού του προγράμματος ελέγχου. Μελλοντική κοινοτική νομοθεσία για την υγιεινή των τροφίμων ζωικής προέλευσης θα πρέπει να προβλέπει παρόμοια διαδικασία για το κρέας και τα επιτραπέζια αυγά.

(27) Οι τρίτες χώρες οι οποίες εξάγουν προς την Κοινότητα πρέπει να εφαρμόζουν, για τον έλεγχο των ζωονόσων, μέτρα ισοδύναμα προς τα μέτρα της Κοινότητας.

(28) Όσον αφορά τον έλεγχο της σαλμονέλας, οι διαθέσιμες πληροφορίες δείχνουν ότι τα προϊόντα πουλερικών αποτελούν σημαντική πηγή σαλμονέλωσης στον άνθρωπο. Συνεπώς, τα μέτρα ελέγχου θα πρέπει να ισχύουν για την παραγωγή αυτών των προϊόντων, επεκτείνοντας έτσι τα μέτρα που εισήχθησαν με την οδηγία 92/117/ΕΟΚ. Όσον αφορά την παραγωγή επιτραπέζιων αυγών, θα πρέπει να θεσπισθούν ειδικά μέτρα για τη διάθεση στην αγορά προϊόντων που προέρχονται από σμήνη στα οποία οι δοκιμές για τη σχετική Salmonella δεν ήταν αρνητικές. Όσον αφορά το κρέας πουλερικών, ο στόχος είναι να διατίθεται στην αγορά κρέας πουλερικών με την εύλογη βεβαιότητα ότι δεν είναι μολυσμένο από τη σχετική Salmonella. Είναι απαραίτητη μία μεταβατική περίοδος προκειμένου οι υπεύθυνοι των επιχειρήσεων τροφίμων να προσαρμοσθούν στα προβλεπόμενα μέτρα. Η περίοδος αυτή μπορεί να προσαρμοσθεί περαιτέρω, ιδίως υπό το πρίσμα επιστημονικών αξιολογήσεων του κινδύνου.

(29) Είναι σκόπιμο να ορισθούν εθνικά και κοινοτικά εργαστήρια αναφοράς για την παροχή γενικών κατευθύνσεων και βοήθειας σε θέματα που εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής του παρόντος κανονισμού.

(30) Για να εξασφαλισθεί η ενιαία εφαρμογή του παρόντος κανονισμού, θα πρέπει να προβλεφθεί η οργάνωση κοινοτικών ελέγχων και επιθεωρήσεων σύμφωνα με άλλες κοινοτικές νομοθετικές ρυθμίσεις στον τομέα αυτόν.

(31) Θα πρέπει να καθιερωθούν κατάλληλες διαδικασίες για την τροποποίηση ορισμένων διατάξεων του παρόντος κανονισμού, προκειμένου να ληφθεί υπόψη η τεχνική και επιστημονική πρόοδος, και για την έγκριση μέτρων εφαρμογής και μεταβατικών μέτρων.

(32) Προκειμένου να ληφθεί υπόψη η τεχνική και επιστημονική πρόοδος, θα πρέπει να εξασφαλίζεται στενή και ουσιαστική συνεργασία μεταξύ της Επιτροπής και των κρατών μελών στο πλαίσιο

([1]) ΕΕ L 371 της 31.12.1994, σ. 36.
([2]) ΕΕ L 53 της 9.3.1995, σ. 31.
([3]) ΕΕ L 105 της 9.5.1995, σ. 40· απόφαση όπως τροποποιήθηκε τελευταία από την απόφαση 97/278/ΕΚ (ΕΕ L 110 της 26.4.1997, σ. 77).
([4]) ΕΕ L 105 της 9.5.1995, σ. 44· απόφαση όπως τροποποιήθηκε τελευταία από την απόφαση 97/278/ΕΚ.
([5]) ΕΕ L 109 της 16.5.1995, σ. 44· απόφαση όπως τροποποιήθηκε από την απόφαση 97/278/ΕΚ.
([6]) ΕΕ L 243 της 11.10.1995, σ. 21· απόφαση όπως τροποποιήθηκε από την απόφαση 98/227/ΕΚ (ΕΕ L 87 της 21.3.1998, σ. 14).
([7]) ΕΕ L 243 της 11.10.1995, σ. 25· απόφαση όπως τροποποιήθηκε από την απόφαση 98/227/ΕΚ.
([8]) ΕΕ L 243 της 11.10.1995, σ. 29· απόφαση όπως τροποποιήθηκε από την απόφαση 98/227/ΕΚ.

▼B

της μόνιμης επιτροπής, η οποία συστάθηκε με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 178/2002 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 29ης Ιανουαρίου 2002, για τον καθορισμό των γενικών αρχών και απαιτήσεων της νομοθεσίας για τα τρόφιμα, για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Αρχής για την Ασφάλεια Τροφίμων και τον καθορισμό διαδικασιών σε θέματα ασφάλειας των τροφίμων ([1]).

(33) Τα απαιτούμενα μέτρα για την εφαρμογή του παρόντος κανονισμού θα πρέπει να θεσπισθούν σύμφωνα με την απόφαση 1999/468/ΕΚ του Συμβουλίου, της 28ης Ιουνίου 1999, για τον καθορισμό των όρων άσκησης των εκτελεστικών αρμοδιοτήτων που ανατίθενται στην Επιτροπή ([2]),

ΕΞΕΔΩΣΑΝ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

ΚΕΦΑΛΑΙΟ I

ΕΙΣΑΓΩΓΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 1

Αντικείμενο και πεδίο εφαρμογής

1. Σκοπός του παρόντος κανονισμού είναι να εξασφαλισθεί η λήψη κατάλληλων και αποτελεσματικών μέτρων για την ανίχνευση και τον έλεγχο της σαλμονέλας και άλλων ζωονοσογόνων παραγόντων σε όλα τα συναφή στάδια της παραγωγής, της μεταποίησης και της διανομής, ιδίως σε επίπεδο πρωτογενούς παραγωγής, συμπεριλαμβανομένων των ζωοτροφών, ώστε να μειωθεί η εξάπλωσή τους καθώς και ο κίνδυνος που δημιουργούν για τη δημόσια υγεία.

2. Ο παρών κανονισμός καλύπτει:

α) την υιοθέτηση στόχων για τον περιορισμό του επιπολασμού συγκεκριμένων ζωονόσων σε πληθυσμούς ζώων:

i) στο επίπεδο της πρωτογενούς παραγωγής και

ii) όταν αυτό είναι σκόπιμο για τη συγκεκριμένη ζωονόσο ή το συγκεκριμένο ζωονοσογόνο παράγοντα, σε άλλα στάδια της τροφικής αλυσίδας, συμπεριλαμβανομένων των τροφίμων και των ζωοτροφών·

β) την έγκριση ειδικών προγραμμάτων ελέγχου που καταρτίζονται από τα κράτη μέλη και τους υπευθύνους των επιχειρήσεων τροφίμων και ζωοτροφών·

γ) την έγκριση ειδικών κανόνων που αφορούν ορισμένες μεθόδους ελέγχου που εφαρμόζονται για τη μείωση του επιπολασμού των ζωονόσων και ζωονοσογόνων παραγόντων·

δ) την έγκριση κανόνων που αφορούν το ενδοκοινοτικό εμπόριο και τις εισαγωγές, από τρίτες χώρες, ορισμένων ζώων και προϊόντων των ζώων αυτών.

3. Ο παρών κανονισμός δεν εφαρμόζεται στην πρωτογενή παραγωγή:

α) που προορίζεται για ιδιωτική οικιακή χρήση ή

β) που καταλήγει στον απ' ευθείας εφοδιασμό, από τον παραγωγό, του τελικού καταναλωτή ή των τοπικών καταστημάτων λιανικής που προμηθεύουν απ' ευθείας τον τελικό καταναλωτή, με μικρές ποσότητες πρωτογενών προϊόντων.

4. Τα κράτη μέλη θεσπίζουν, δυνάμει του εθνικού δικαίου τους, κανόνες που διέπουν τις δραστηριότητες που αναφέρονται στην παρά-

([1]) ΕΕ L 31 της 1.2.2002, σ. 1.
([2]) ΕΕ L 184 της 17.7.1999, σ. 23.

▼B

γραφο 3 στοιχείο β). Οι εν λόγω εθνικοί κανόνες εξασφαλίζουν την επίτευξη των στόχων του παρόντος κανονισμού.

5. Ο παρών κανονισμός εφαρμόζεται με την επιφύλαξη ειδικότερων κοινοτικών διατάξεων για την υγεία των ζώων, τη διατροφή των ζώων, την υγιεινή των τροφίμων, τις μεταδοτικές ανθρώπινες ασθένειες, την υγεία και την ασφάλεια στον χώρο εργασίας, τη γενετική τεχνολογία και τις σπογγώδεις μεταδοτικές εγκεφαλοπάθειες.

Άρθρο 2

Ορισμοί

Για τους σκοπούς του παρόντος κανονισμού, εφαρμόζονται οι ακόλουθοι ορισμοί:

1. οι ορισμοί που θεσπίζονται στον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 178/2002,

2. οι ορισμοί που θεσπίζονται στην οδηγία 2003/99/ΕΚ και

3. οι ακόλουθοι ορισμοί:

α) *«αγέλη»:* ένα ζώο ή ομάδα ζώων που διατηρείται σε εκμετάλλευση ως επιδημιολογική μονάδα, και

β) *«σμήνος»:* το σύνολο των πουλερικών της ίδιας κατάστασης από άποψη υγείας, τα οποία εκτρέφονται στον ίδιο τόπο ή στον ίδιο περιφραγμένο χώρο και αποτελούν μια επιδημιολογική μονάδα· για τα πουλερικά που εκτρέφονται σε κλωβοστοιχίες, ο όρος αυτός περιλαμβάνει όλα τα πτηνά που εκτρέφονται στον ίδιο χώρο.

Άρθρο 3

Αρμόδιες αρχές

1. Κάθε κράτος μέλος ορίζει αρμόδια αρχή ή αρμόδιες αρχές για τους σκοπούς του παρόντος κανονισμού και ενημερώνει σχετικά την Επιτροπή. Εάν ένα κράτος μέλος ορίσει περισσότερες από μία αρμόδιες αρχές:

α) κοινοποιείί στην Επιτροπή την αρμόδια αρχή η οποία θα λειτουργεί ως σημείο επαφής για τις επαφές με την Επιτροπή και

β) μεριμνά ώστε οι αρμόδιες αρχές να συνεργάζονται προκειμένου να εξασφαλίζεται η ορθή εφαρμογή των απαιτήσεων του παρόντος κανονισμού.

2. Η αρμόδια αρχή ή αρχές είναι υπεύθυνη/ες ιδιαίτερα για:

α) την κατάρτιση των προγραμμάτων που προβλέπονται στο άρθρο 5 παράγραφος 1 και την προετοιμασία των τυχόν τροποποιήσεων που αποδεικνύονται απαραίτητες, ιδίως υπό το πρίσμα των δεδομένων και των αποτελεσμάτων που έχουν ληφθεί·

β) τη συλλογή των στοιχείων που απαιτούνται για την αξιολόγηση των μέσων που χρησιμοποιούνται και των αποτελεσμάτων που επιτυγχάνονται κατά την εφαρμογή των εθνικών προγραμμάτων ελέγχου, τα οποία προβλέπονται στο άρθρο 5, και για την ετήσια υποβολή των εν λόγω στοιχείων και αποτελεσμάτων, συμπεριλαμβανομένων των αποτελεσμάτων τυχόν μελετών, στην Επιτροπή, με βάση τους κανόνες που προβλέπονται σύμφωνα με το άρθρο 9 παράγραφος 1 της οδηγίας 2003/99/ΕΚ·

γ) τη διεξαγωγή τακτικών ελέγχων στις εγκαταστάσεις των επιχειρήσεων τροφίμων και, ενδεχομένως, ζωοτροφών με σκοπό τον έλεγχο της συμμόρφωσης προς τον παρόντα κανονισμό.

▼B

ΚΕΦΑΛΑΙΟ II

ΚΟΙΝΟΤΙΚΟΙ ΣΤΟΧΟΙ

Άρθρο 4

Κοινοτικοί στόχοι για τη μείωση του επιπολασμού των ζωονόσων και των ζωονοσογόνων παραγόντων

1. Οι κοινοτικοί στόχοι για τη μείωση του επιπολασμού των ζωονόσων και των ζωονοσογόνων παραγόντων που απαριθμούνται στο παράρτημα Ι στήλη 1 στους πληθυσμούς ζώων που απαριθμούνται στο παράρτημα Ι στήλη 2 καθορίζονται, λαμβάνοντας υπόψη ιδίως:

α) την πείρα που αποκτάται στο πλαίσιο υφιστάμενων εθνικών μέτρων και

β) τα στοιχεία που διαβιβάζονται στην Επιτροπή ή στην Ευρωπαϊκή Αρχή Ασφάλειας των Τροφίμων στο πλαίσιο ισχυουσών κοινοτικών απαιτήσεων, ιδίως στο πλαίσιο στοιχείων που προβλέπονται στην οδηγία 2003/99/ΕΚ, και ιδίως στο άρθρο 5 της εν λόγω οδηγίας.

▼M5

Οι στόχοι και οι τυχόν τροποποιήσεις τους καθορίζονται από την Επιτροπή. Τα μέτρα αυτά, που αποσκοπούν σε τροποποίηση μη ουσιωδών στοιχείων του παρόντος κανονισμού, μεταξύ άλλων διά της συμπλήρωσής του, θεσπίζονται σύμφωνα με την κανονιστική διαδικασία με έλεγχο στην οποία παραπέμπει το άρθρο 14 παράγραφος 3.

▼B

2. Οι στόχοι που αναφέρονται στην παράγραφο 1 περιλαμβάνουν τουλάχιστον:

α) αριθμητική έκφραση:

i) του μέγιστου ποσοστού των επιδημιολογικών μονάδων που παραμένουν θετικές, ή/και

ii) του ελάχιστου ποσοστού μείωσης του αριθμού επιδημιολογικών μονάδων που παραμένουν θετικές·

β) τη μέγιστη προθεσμία εντός της οποίας πρέπει να επιτευχθεί ο στόχος·

γ) τον ορισμό των επιδημιολογικών μονάδων που αναφέρονται στο στοιχείο α)·

δ) τον ορισμό των προγραμμάτων δοκιμών που απαιτούνται για την επαλήθευση της επίτευξης του στόχου και

ε) τον ορισμό, κατά περίπτωση, οροτύπων που έχουν σημασία για τη δημόσια υγεία ή άλλων υποτύπων ζωονόσων ή ζωονοσογόνων παραγόντων που απαριθμούνται στο παράρτημα Ι στήλη 1, λαμβάνοντας υπόψη τα γενικά κριτήρια που απαριθμούνται στην παράγραφο 6 στοιχείο γ) καθώς και τα τυχόν ειδικά κριτήρια που θεσπίζονται στο παράρτημα ΙΙΙ.

3. Οι κοινοτικοί στόχοι καθορίζονται για πρώτη φορά πριν από τις σχετικές ημερομηνίες που αναφέρονται στο παράρτημα Ι στήλη 4.

4. α) Όταν ορίζει κάθε κοινοτικό στόχο, η Επιτροπή υποβάλλει και ανάλυση των αναμενόμενων εξόδων και κερδών. Η ανάλυση αυτή λαμβάνει ειδικότερα υπόψη τα κριτήρια που προβλέπονται στην παράγραφο 6 στοιχείο γ). Τα κράτη μέλη παρέχουν στην Επιτροπή, εφόσον τους ζητηθεί, την αναγκαία βοήθεια για την προετοιμασία της εν λόγω ανάλυσης.

β) Πριν προτείνει έναν έκαστο κοινοτικό στόχο, η Επιτροπή πραγματοποιεί διαβουλεύσεις με τα κράτη μέλη στα πλαίσια της επιτροπής που αναφέρεται στο άρθρο 14 παράγραφος 1 όσον αφορά τα αποτελέσματα της ανάλυσής της.

▼B

γ) Βάσει των αποτελεσμάτων αυτής της ανάλυσης και της διαβούλευσης με τα κράτη μέλη, η Επιτροπή προτείνει κοινοτικούς στόχους, όπου χρειάζεται.

5. Εντούτοις, κατά παρέκκλιση από την παράγραφο 2 στοιχείο ε) και την παράγραφο 4, εφαρμόζονται στα πουλερικά για μια μεταβατική περίοδο οι ακόλουθοι κανόνες:

Ο κοινοτικός στόχος για τα σμήνη αναπαραγωγής του Gallus gallus κατά την εν λόγω μεταβατική περίοδο καλύπτει τους πέντε συχνότερους ορότυπους σαλμονέλας στη σαλμονέλωση του ανθρώπου. Οι ορότυποι εντοπίζονται βάσει των στοιχείων που συλλέγονται μέσω κοινοτικών συστημάτων παρακολούθησης. Οι κοινοτικοί στόχοι που αφορούν τις ωοπαραγωγές όρνιθες, τα κοτόπουλα πάχυνσης και τις γαλοπούλες καλύπτουν κατά τη μεταβατική περίοδο τη Salmonella Enteritidis και τη Salmonella Typhimurium. Σε περίπτωση, ωστόσο, που παραστεί ανάγκη, οι στόχοι αυτοί δύνανται να επεκτείνονται σε άλλους ορότυπους, βάσει των αποτελεσμάτων ανάλυσης η οποία πραγματοποιείται δυνάμει της παραγράφου 4.

Η μεταβατική περίοδος ισχύει για κάθε κοινοτικό στόχο που αφορά τη μείωση της παρουσίας σαλμονέλας στα πουλερικά. Είναι τριετής για κάθε περίπτωση χωριστά και αρχίζει να ισχύει κατά την ημερομηνία που αναφέρεται στο παράρτημα I στήλη 5.

6. ►M5 α) Το παράρτημα I μπορεί να τροποποιείται από την Επιτροπή για τους σκοπούς στους οποίους αναφέρεται το στοιχείο β), λαμβανομένων υπόψη των κριτηρίων κατά το στοιχείο γ). Τα μέτρα αυτά, που αποσκοπούν σε τροποποίηση μη ουσιωδών στοιχείων του παρόντος κανονισμού, θεσπίζονται σύμφωνα με την κανονιστική διαδικασία με έλεγχο στην οποία παραπέμπει το άρθρο 14 παράγραφος 3. ◄

β) Οι τροποποιήσεις του παραρτήματος I μπορούν να μεταβάλλουν το πεδίο των απαιτήσεων όσον αφορά τη θέσπιση κοινοτικών στόχων συμπληρώνοντας, περιορίζοντας ή τροποποιώντας:

i) τις ζωονόσους ή ζωονοσογόνους παράγοντες,

ii) τα στάδια της τροφικής αλυσίδας, ή/και

iii) τους σχετικούς ζωικούς πληθυσμούς.

γ) Τα κριτήρια που πρέπει να λαμβάνονται υπόψη για την τροποποίηση του παραρτήματος I περιλαμβάνουν, όσον αφορά τη συγκεκριμένη ζωονόσο ή ζωονοσογόνο παράγοντα:

i) τη συχνότητά τους στους πληθυσμούς των ζώων και των ανθρώπων, στις ζωοτροφές και στα τρόφιμα,

ii) τη σοβαρότητα των επιπτώσεων για τους ανθρώπους,

iii) τις οικονομικές συνέπειες για την υγεία των ζώων και του ανθρώπου και για τις επιχειρήσεις ζωοτροφών και τροφίμων,

iv) τις επιδημιολογικές τάσεις στους πληθυσμούς των ζώων και των ανθρώπων, στις ζωοτροφές και τα τρόφιμα,

v) τις επιστημονικές γνώμες,

vi) τις τεχνολογικές εξελίξεις, ιδίως όσον αφορά την πρακτικότητα των διαθέσιμων εναλλακτικών δυνατοτήτων ελέγχου, και

vii) τις απαιτήσεις και τάσεις όσον αφορά τα συστήματα εκτροφής και τις μεθόδους παραγωγής.

▼M5

7. Το παράρτημα III μπορεί να τροποποιείται ή να συμπληρώνεται από την Επιτροπή. Τα μέτρα αυτά, που αποσκοπούν σε τροποποίηση μη

▼M5

ουσιωδών στοιχείων του παρόντος κανονισμού, θεσπίζονται σύμφωνα με την κανονιστική διαδικασία με έλεγχο στην οποία παραπέμπει το άρθρο 14 παράγραφος 3.

▼B

8. Η Επιτροπή επανεξετάζει την υλοποίηση των κοινοτικών στόχων, όταν δε προτείνει περαιτέρω στόχους λαμβάνει υπόψη την επανεξέταση αυτή.

9. Τα μέτρα που λαμβάνονται για τη μείωση του επιπολασμού των ζωονόσων και των ζωονοσογόνων παραγόντων που απαριθμούνται στο παράρτημα Ι υλοποιούνται σύμφωνα με τους κανόνες που καθορίζονται στον παρόντα κανονισμό και σύμφωνα με οποιουσδήποτε άλλους κανόνες θεσπίζονται δυνάμει αυτού.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΙΙΙ

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΑ ΕΛΕΓΧΟΥ

Άρθρο 5

Εθνικά προγράμματα ελέγχου

1. Για να επιτύχουν τους κοινοτικούς στόχους που προβλέπονται στο άρθρο 4, τα κράτη μέλη καταρτίζουν εθνικά προγράμματα ελέγχου για κάθε ζωονόσο και ζωονοσογόνο παράγοντα που απαριθμείται στο παράρτημα Ι. Τα εθνικά προγράμματα ελέγχου λαμβάνουν υπόψη τη γεωγραφική κατανομή των ζωονόσων στην επικράτεια του κάθε κράτους μέλους και τις δημοσιονομικές επιπτώσεις της καθιέρωσης ουσιαστικών ελέγχων για τους παραγωγούς του πρωτογενούς τομέα και τους υπευθύνους επιχειρήσεων ζωοτροφών και τροφίμων.

2. Τα εθνικά προγράμματα ελέγχου είναι διαρκή και καλύπτουν περίοδο τουλάχιστον τριών συναπτών ετών.

3. Τα εθνικά προγράμματα ελέγχου:

α) προβλέπουν την ανίχνευση ζωονόσων και ζωονοσογόνων παραγόντων, σύμφωνα με τις απαιτήσεις και τους στοιχειώδεις κανόνες δειγματοληψίας που ορίζονται στο παράρτημα ΙΙ,

β) καθορίζουν τις αντίστοιχες αρμοδιότητες των αρμόδιων αρχών και των υπευθύνων των επιχειρήσεων τροφίμων και ζωοτροφών,

γ) διευκρινίζουν τα μέτρα ελέγχου που πρέπει να λαμβάνονται ύστερα από την ανίχνευση ζωονόσων και ζωονοσογόνων παραγόντων, ιδίως για την προστασία της δημόσιας υγείας, συμπεριλαμβανομένης της εφαρμογής των ειδικών μέτρων που καθορίζονται στο παράρτημα ΙΙ,

δ) επιτρέπουν την αξιολόγηση της προόδου που σημειώθηκε στο πλαίσιο των διατάξεών τους, καθώς και την αναθεώρηση των εν λόγω προγραμμάτων, ιδίως με βάση τα αποτελέσματα της ανίχνευσης των ζωονόσων και των ζωονοσογόνων παραγόντων.

4. Τα εθνικά προγράμματα ελέγχου καλύπτουν τουλάχιστον τα ακόλουθα στάδια της τροφικής αλυσίδας:

α) παραγωγή ζωοτροφών·

β) πρωτογενής παραγωγή ζώων·

γ) μεταποίηση και παρασκευή τροφίμων ζωικής προέλευσης.

5. Τα εθνικά προγράμματα ελέγχου περιέχουν, ανάλογα με την περίπτωση, τις διατάξεις που θεσπίζονται για τις μεθόδους δοκιμών και τα κριτήρια βάσει των οποίων αξιολογούνται τα αποτελέσματα των δοκιμών στις οποίες υποβάλλονται τα ζώα και τα αυγά επώασης στο εθνικό έδαφος, ως μέρος των επίσημων ελέγχων που προβλέπονται στο παράρτημα ΙΙ μέρος Α.

▼M5

6. Οι απαιτήσεις και οι στοιχειώδεις κανόνες δειγματοληψίας που ορίζονται στο παράρτημα ΙΙ μπορούν να τροποποιούνται, να προσαρμόζονται ή να συμπληρώνονται, λαμβανομένων υπόψη ιδίως των κριτηρίων κατά το άρθρο 4 παράγραφος 6 στοιχείο γ). Τα μέτρα αυτά, που αποσκοπούν σε τροποποίηση μη ουσιωδών στοιχείων του παρόντος κανονισμού, θεσπίζονται σύμφωνα με την κανονιστική διαδικασία με έλεγχο στην οποία παραπέμπει το άρθρο 14 παράγραφος 3.

▼B

7. Εντός έξι μηνών από τον καθορισμό των κοινοτικών στόχων που προβλέπονται στο άρθρο 4, τα κράτη μέλη υποβάλλουν τα εθνικά προγράμματα ελέγχου στην Επιτροπή και καθορίζουν τα μέτρα που πρόκειται να εφαρμοσθούν.

▼M2

Όσον αφορά τη Βουλγαρία και τη Ρουμανία, εάν η ημερομηνία υποβολής των εθνικών προγραμμάτων ελέγχου έχει ήδη παρέλθει για τα άλλα κράτη μέλη, η ημερομηνία υποβολής θα είναι η ημερομηνία προσχώρησης.

▼B

Άρθρο 6

Έγκριση των εθνικών προγραμμάτων ελέγχου

1. Από της υποβολής εθνικού προγράμματος ελέγχου από κράτος μέλος σύμφωνα με το άρθρο 5, η Επιτροπή διαθέτει δύο μήνες εντός των οποίων πρέπει να ζητήσει οποιοδήποτε άλλο συναφές και απαραίτητο στοιχείο από το εν λόγω κράτος μέλος. Το κράτος μέλος παρέχει τα πρόσθετα αυτά στοιχεία εντός δύο μηνών από την παραλαβή του αιτήματος αυτού. Εντός δύο μηνών από την παραλαβή των πρόσθετων στοιχείων ή, εάν δεν ζητήσει άλλα στοιχεία, εντός έξι μηνών από την υποβολή του εθνικού προγράμματος ελέγχου, η Επιτροπή εξακριβώνει εάν αυτό συμφωνεί με τους σχετικούς κανόνες, συμπεριλαμβανομένου ιδίως του παρόντος κανονισμού.

2. Όταν η Επιτροπή βεβαιωθεί για την καταλληλότητα ενός εθνικού προγράμματος ελέγχου, ή κατόπιν αιτήματος του κράτους μέλους που το υπέβαλε, το πρόγραμμα εξετάζεται χωρίς αδικαιολόγητη καθυστέρηση, προκειμένου να εγκριθεί σύμφωνα με τη διαδικασία του άρθρου 14 παράγραφος 2.

3. Σύμφωνα με τη διαδικασία του άρθρου 14 παράγραφος 2, μπορούν να εγκρίνονται τροποποιήσεις σε πρόγραμμα, το οποίο έχει προηγουμένως εγκριθεί σύμφωνα με την παράγραφο 2, προκειμένου να ληφθεί υπόψη η εξέλιξη της κατάστασης στο συγκεκριμένο κράτος μέλος, ιδίως με βάση τα αποτελέσματα που αναφέρονται στο άρθρο 5 παράγραφος 3 στοιχείο δ).

Άρθρο 7

Προγράμματα ελέγχου των υπευθύνων των επιχειρήσεων τροφίμων και ζωοτροφών

1. Οι υπεύθυνοι των επιχειρήσεων τροφίμων και ζωοτροφών, ή οι οργανώσεις που τους εκπροσωπούν, μπορούν να καταρτίζουν προγράμματα ελέγχου που καλύπτουν, όσο είναι δυνατόν, όλα τα στάδια παραγωγής, μεταποίησης και διανομής.

2. Εάν επιθυμούν να αποτελέσει το οικείο πρόγραμμα ελέγχου μέρος εθνικού προγράμματος ελέγχου, οι υπεύθυνοι των επιχειρήσεων τροφίμων και ζωοτροφών ή οι αντιπροσωπευτικές οργανώσεις τους υποβάλλουν προς έγκριση τα προγράμματα ελέγχου που έχουν καταρτίσει, καθώς και τυχόν τροποποιήσεις τους, στην αρμόδια αρχή του κράτους μέλους στο οποίο είναι εγκατεστημένοι. Εάν οι σχετικές δραστηριότητες πραγματοποιούνται σε διαφορετικά κράτη μέλη, τα προγράμματα εγκρίνονται χωριστά για κάθε κράτος μέλος.

▼B

3. Η αρμόδια αρχή μπορεί να εγκρίνει τα προγράμματα ελέγχου που υποβάλλονται σύμφωνα με την παράγραφο 2, μόνον εφόσον έχει διαπιστώσει ότι τα προγράμματα ελέγχου πληρούν τις σχετικές απαιτήσεις που καθορίζονται στο παράρτημα ΙΙ και τους στόχους του σχετικού εθνικού προγράμματος ελέγχου.

4. Τα κράτη μέλη τηρούν ενημερωμένους καταλόγους των εγκεκριμένων προγραμμάτων ελέγχου των υπευθύνων των επιχειρήσεων τροφίμων και ζωοτροφών ή των αντιπροσωπευτικών οργανώσεών τους. Τα κράτη μέλη θέτουν τους εν λόγω καταλόγους στη διάθεση της Επιτροπής, κατόπιν αιτήματός της.

5. Οι υπεύθυνοι των επιχειρήσεων τροφίμων και ζωοτροφών ή οι αντιπροσωπευτικές οργανώσεις τους γνωστοποιούν τακτικά τα αποτελέσματα των προγραμμάτων ελέγχου στις αρμόδιες αρχές.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ IV

ΜΕΘΟΔΟΙ ΕΛΕΓΧΟΥ

Άρθρο 8

Ειδικές μέθοδοι ελέγχου

1. ►**M5** Με πρωτοβουλία της Επιτροπής ή κατόπιν αιτήσεως κράτους μέλους: ◄

α) μπορεί να αποφασίζεται ότι δύνανται ή πρέπει να εφαρμοσθούν ειδικές μέθοδοι ελέγχου για τη μείωση του επιπολασμού των ζωονόσων και των ζωονοσογόνων παραγόντων στο στάδιο της πρωτογενούς παραγωγής ζώων και σε άλλα στάδια της τροφικής αλυσίδας·

β) μπορούν να εγκρίνονται κανόνες σχετικά με τους όρους χρησιμοποίησης των μεθόδων που αναφέρονται στο στοιχείο α)·

γ) μπορούν να εγκρίνονται λεπτομερείς κανόνες σχετικά με τα απαιτούμενα έγγραφα και διαδικασίες, καθώς και τις στοιχειώδεις απαιτήσεις για τις μεθόδους που αναφέρονται στο στοιχείο α) και

δ) μπορεί να αποφασίζεται ότι ορισμένες ειδικές μέθοδοι ελέγχου δεν πρέπει να χρησιμοποιούνται στο πλαίσιο των προγραμμάτων ελέγχου.

▼M5

Τα μέτρα αυτά, που αποσκοπούν σε τροποποίηση μη ουσιωδών στοιχείων του παρόντος κανονισμού διά της συμπλήρωσής του, θεσπίζονται σύμφωνα με την κανονιστική διαδικασία με έλεγχο στην οποία παραπέμπει το άρθρο 14 παράγραφος 3.

▼B

2. Οι διατάξεις που αναφέρονται στην παράγραφο 1 στοιχεία α), β) και γ), δεν ισχύουν για τις μεθόδους που χρησιμοποιούν ουσίες ή τεχνικές οι οποίες καλύπτονται από την κοινοτική νομοθεσία για τη διατροφή των ζώων, τα πρόσθετα τροφίμων ή τα κτηνιατρικά φάρμακα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ V

ΕΜΠΟΡΙΟ

Άρθρο 9

Ενδοκοινοτικό εμπόριο

1. Το αργότερο από τις ημερομηνίες που αναφέρονται στο παράρτημα Ι στήλη 5, τα σμήνη και οι αγέλες προέλευσης των ειδών που απαριθμούνται στη στήλη 2 υποβάλλονται σε δοκιμασία για τις ζωονόσους και τους ζωονοσογόνους παράγοντες που απαριθμούνται στη

▼B

στήλη 1, πριν από οποιαδήποτε αποστολή ζωντανών ζώων ή αυγών επώασης από την επιχείρηση τροφίμων από όπου προέρχονται. Η ημερομηνία και το αποτέλεσμα της δοκιμασίας περιλαμβάνεται στα σχετικά υγειονομικά πιστοποιητικά τα οποία προβλέπονται στην κοινοτική νομοθεσία.

2. Σύμφωνα με τη διαδικασία του άρθρου 14 παράγραφος 2, το κράτος μέλος προορισμού μπορεί, για μία μεταβατική περίοδο, να απαιτεί τα αποτελέσματα των δοκιμών που πρέπει να αναφέρονται στα σχετικά υγειονομικά πιστοποιητικά για αποστολές ζώων και αυγών επώασης τα οποία υπόκεινται σε δοκιμασία στο κράτος μέλος αποστολής, να πληρούν τα ίδια κριτήρια, όσον αφορά τη σαλμονέλα, με εκείνα που καθορίζονται στο εγκεκριμένο εθνικό του πρόγραμμα, σύμφωνα με το άρθρο 5 παράγραφος 5, για αντίστοιχες αποστολές μέσα στην επικράτειά του.

Η άδεια αυτή μπορεί να αποσύρεται με την ίδια διαδικασία.

3. Τα ειδικά μέτρα για τη σαλμονέλα, τα οποία εφαρμόζονταν στα ζώντα ζώα που αποστέλλονται στη Φινλανδία και τη Σουηδία πριν από την έναρξη ισχύος του παρόντος κανονισμού, εξακολουθούν να ισχύουν ως εάν είχαν επιτραπεί σύμφωνα με την παράγραφο 2.

▼M5

4. Με την επιφύλαξη του άρθρου 5 παράγραφος 6, μπορούν να θεσπίζονται από την Επιτροπή ειδικοί κανόνες σχετικά με τον καθορισμό, από τα κράτη μέλη, των κριτηρίων κατά το άρθρο 5 παράγραφος 5, και κατά την παράγραφο 2 του παρόντος άρθρου. Τα μέτρα αυτά, που αποσκοπούν σε τροποποίηση μη ουσιωδών στοιχείων του παρόντος κανονισμού διά της συμπλήρωσής του, θεσπίζονται σύμφωνα με την κανονιστική διαδικασία με έλεγχο στην οποία παραπέμπει το άρθρο 14 παράγραφος 3.

▼B

Άρθρο 10

Εισαγωγές από τρίτες χώρες

1. Από τις ημερομηνίες που αναφέρονται στο παράρτημα I στήλη 5, η εγγραφή ή η διατήρηση μιας τρίτης χώρας στους καταλόγους τρίτων χωρών από τις οποίες, όπως προβλέπεται από την κοινοτική νομοθεσία για το σχετικό είδος ή κατηγορία, τα κράτη μέλη επιτρέπεται να εισάγουν τα ζώα ή τα αυγά επώασης τα οποία καλύπτονται από τον παρόντα κανονισμό, υπόκειται στην υποβολή, από την ενδιαφερόμενη τρίτη χώρα στην Επιτροπή, προγράμματος ισοδύναμου με εκείνα που προβλέπονται στο άρθρο 5 και στην έγκρισή του σύμφωνα με το παρόν άρθρο. Το εν λόγω πρόγραμμα περιέχει λεπτομέρειες για τις παρεχόμενες από την εν λόγω χώρα εγγυήσεις, όσον αφορά τις επιθεωρήσεις και τους ελέγχους για ζωονόσους και ζωονοσογόνους παράγοντες. Οι εγγυήσεις αυτές πρέπει να είναι τουλάχιστον ισοδύναμες με τις εγγυήσεις που προβλέπονται στον παρόντα κανονισμό. Το Γραφείο Τροφίμων και Κτηνιατρικών Θεμάτων της Επιτροπής παρακολουθεί εκ του σύνεγγυς κατά πόσον ισοδύναμα προγράμματα ελέγχου εφαρμόζονται σε τρίτες χώρες.

2. Τα εν λόγω προγράμματα εγκρίνονται σύμφωνα με τη διαδικασία του άρθρου 14 παράγραφος 2, υπό την προϋπόθεση ότι αποδεικνύεται αντικειμενικά η ισοδυναμία των μέτρων που περιγράφονται σε αυτά, με τις σχετικές προδιαγραφές που ισχύουν δυνάμει κοινοτικών κανόνων. Με την εν λόγω διαδικασία, είναι δυνατόν να επιτρέπονται εναλλακτικές εγγυήσεις αντί για εκείνες που προβλέπονται στον παρόντα κανονισμό, υπό τον όρο ότι δεν είναι ευνοϊκότερες σε σχέση με εκείνες που ισχύουν στο ενδοκοινοτικό εμπόριο.

3. Για τις τρίτες χώρες με τις οποίες έχουν καθιερωθεί τακτικές εμπορικές συναλλαγές, εφαρμόζονται οι διατάξεις του άρθρου 5 παράγραφος 7 και του άρθρου 6 παράγραφος 1 σχετικά με τις χρονικές περιόδους για την υποβολή και την έγκριση των προγραμμάτων. Για

▼B

τρίτες χώρες που βρίσκονται στη διαδικασία καθιέρωσης ή ανανέωσης εμπορικών συναλλαγών, ισχύουν οι χρονικές περίοδοι που προβλέπονται στο άρθρο 6.

4. Οι αγέλες και τα σμήνη από όπου προέρχονται τα είδη που απαριθμούνται στο παράρτημα Ιπ στήλη 2, υποβάλλονται σε δοκιμή πριν από κάθε διακίνηση των ζωντανών ζώων ή των αυγών επώασης από την επιχείρηση προέλευσής τους. Τα ζωικά κεφάλαια και οι αγέλες υποβάλλονται σε δοκιμές για τις ζωονόσους και ζωονοσογόνους παράγοντες που απαριθμούνται στο παράρτημα Ι στήλη 1 ή, εάν είναι αναγκαίο για να επιτευχθεί ο στόχος των ισοδύναμων εγγυήσεων που αναφέρονται στην παράγραφο 1, σε δοκιμές για ζωονόσους και ζωονοσογόνους παράγοντες όπως ορίζονται σύμφωνα με την διαδικασία του άρθρου 14 παράγραφος 2. Η ημερομηνία και το αποτέλεσμα της δοκιμής αναγράφονται στα σχετικά πιστοποιητικά εισαγωγής. Τα υποδείγματα αυτών των πιστοποιητικών, τα οποία καθορίζονται από την κοινοτική νομοθεσία, τροποποιούνται ανάλογα.

▼M5

5. Σύμφωνα με την κανονιστική διαδικασία στην οποία παραπέμπει το άρθρο 14 παράγραφος 2, μπορεί να επιτρέπεται στο κράτος μέλος του τελικού προορισμού να απαιτεί για μεταβατική περίοδο τα αποτελέσματα της κατά την παράγραφο 4 δοκιμής να πληρούν τα ίδια κριτήρια με εκείνα που καθορίζονται δυνάμει του εθνικού προγράμματός του, σύμφωνα με το άρθρο 5 παράγραφος 5. Η άδεια μπορεί να αποσύρεται και, με την επιφύλαξη του άρθρου 5 παράγραφος 6, η Επιτροπή μπορεί να καθορίζει ειδικούς κανόνες σχετικά με αυτά τα κριτήρια. Τα μέτρα αυτά, που αποσκοπούν σε τροποποίηση μη ουσιωδών στοιχείων του παρόντος κανονισμού διά της συμπλήρωσής του, θεσπίζονται σύμφωνα με την κανονιστική διαδικασία με έλεγχο στην οποία παραπέμπει το άρθρο 14 παράγραφος 3.

▼B

6. Η εγγραφή ή η διατήρηση τρίτης χώρας στους καταλόγους τρίτων χωρών από τις οποίες, όπως προβλέπεται από την κοινοτική νομοθεσία για τη σχετική κατηγορία προϊόντων, τα κράτη μέλη επιτρέπεται να εισάγουν τα προϊόντα που καλύπτονται από τον παρόντα κανονισμό, υπόκειται στην υποβολή από την ενδιαφερόμενη τρίτη χώρα στην Επιτροπή, εγγυήσεων ισοδύναμων με εκείνες που προβλέπονται στον παρόντα κανονισμό.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ VI

ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΑ

Άρθρο 11

Εργαστήρια αναφοράς

1. Σύμφωνα με τη διαδικασία του άρθρου 14 παράγραφος 2, ορίζονται κοινοτικά εργαστήρια αναφοράς για την ανάλυση και τη διεξαγωγή δοκιμών όσον αφορά τις ζωονόσους και τους ζωονοσογόνους παράγοντες που απαριθμούνται στο παράρτημα Ι στήλη 1.

▼M5

2. Οι αρμοδιότητες και τα καθήκοντα των κοινοτικών εργαστηρίων αναφοράς, ιδίως όσον αφορά το συντονισμό των δραστηριοτήτων τους με εκείνες των εθνικών εργαστηρίων αναφοράς, καθορίζονται από την Επιτροπή. Τα μέτρα αυτά, που αποσκοπούν σε τροποποίηση μη ουσιωδών στοιχείων του παρόντος κανονισμού διά της συμπλήρωσής του, θεσπίζονται σύμφωνα με την κανονιστική διαδικασία με έλεγχο στην οποία παραπέμπει το άρθρο 14 παράγραφος 3.

▼B

3. Τα κράτη μέλη ορίζουν τα εθνικά εργαστήρια αναφοράς για την ανάλυση και τη διεξαγωγή δοκιμών όσον αφορά τις ζωονόσους και τους ζωονοσογόνους παράγοντες που αναφέρονται στο παράρτημα Ι

▼B

στήλη 1. Τα ονόματα και οι διευθύνσεις των εργαστηρίων κοινοποιούνται στην Επιτροπή.

▼M5

4. Ορισμένες αρμοδιότητες και καθήκοντα των εθνικών εργαστηρίων αναφοράς, ιδίως όσον αφορά τον συντονισμό των δραστηριοτήτων τους με εκείνες των σχετικών εργαστηρίων στα κράτη μέλη που ορίζονται σύμφωνα με το άρθρο 12 παράγραφος 1 στοιχείο α), δύνανται να καθορίζονται, σύμφωνα με το άρθρο 12 παράγραφος 1 στοιχείο α), από την Επιτροπή. Τα μέτρα αυτά, που αποσκοπούν σε τροποποίηση μη ουσιωδών στοιχείων του παρόντος κανονισμού διά της συμπλήρωσής του, θεσπίζονται σύμφωνα με την κανονιστική διαδικασία με έλεγχο στην οποία παραπέμπει το άρθρο 14 παράγραφος 3.

▼B

Άρθρο 12

Έγκριση εργαστηρίων, ποιοτικές απαιτήσεις και εγκεκριμένες μέθοδοι δοκιμής

1. Τα εργαστήρια που συμμετέχουν σε προγράμματα ελέγχου σύμφωνα με τα άρθρα 5 και 7, για τους σκοπούς της ανάλυσης δειγμάτων και για την ανίχνευση της παρουσίας των ζωονόσων και των ζωονοσογόνων παραγόντων που αναφέρονται στο παράρτημα I στήλη 1:

α) ορίζονται από την αρμόδια αρχή και

β) εφαρμόζουν σύστημα διασφάλισης ποιότητας, το οποίο πληροί τις προδιαγραφές του ισχύοντος προτύπου EN/ISO το αργότερο 24 μήνες από την έναρξη ισχύος του παρόντος κανονισμού ή εντός 24 μηνών από την προσθήκη νέων ζωονόσων ή ζωονοσογόνων παραγόντων στο παράρτημα I στήλη 1.

2. Τα εργαστήρια συμμετέχουν τακτικά σε συλλογικές δοκιμές που διοργανώνει ή συντονίζει το εθνικό εργαστήριο αναφοράς.

3. Οι δοκιμές για την παρουσία των ζωονόσων και ζωονοσογόνων παραγόντων που αναφέρονται στο παράρτημα I στήλη 1 διενεργούνται με χρήση των μεθόδων και των πρωτοκόλλων που συνιστούν οι διεθνείς οργανισμοί τυποποίησης, ως μεθόδων αναφοράς.

Επιτρέπεται να χρησιμοποιούνται εναλλακτικές μέθοδοι εφόσον έχουν επικυρωθεί σύμφωνα με διεθνώς αναγνωρισμένους κανόνες και προσφέρουν αποτελέσματα ισοδύναμα με εκείνα που επιτυγχάνονται με τη σχετική μέθοδο αναφοράς.

▼M5

Όταν αυτό απαιτείται, είναι δυνατόν να εγκρίνονται από την Επιτροπή άλλες μέθοδοι δοκιμών. Τα μέτρα αυτά, που αποσκοπούν σε τροποποίηση μη ουσιωδών στοιχείων του παρόντος κανονισμού διά της συμπλήρωσής του, θεσπίζονται σύμφωνα με την κανονιστική διαδικασία με έλεγχο στην οποία παραπέμπει το άρθρο 14 παράγραφος 3.

▼B

ΚΕΦΑΛΑΙΟ VII

ΕΦΑΡΜΟΓΗ

▼M5

Άρθρο 13

Μέτρα εφαρμογής και μεταβατικά μέτρα

Η Επιτροπή μπορεί να εγκρίνει κατάλληλα μεταβατικά μέτρα ή μέτρα εφαρμογής, συμπεριλαμβανομένων των αναγκαίων τροποποιήσεων στα σχετικά υγειονομικά πιστοποιητικά. Μεταβατικά μέτρα γενικής εμβέλειας, που αποσκοπούν σε τροποποίηση μη ουσιωδών στοιχείων του παρόντος κανονισμού, συμπεριλαμβανομένων όσων τον συμπληρώνουν

▼M5

με νέα μη ουσιώδη στοιχείων, ιδίως περαιτέρω συγκεκριμένα στοιχεία για τις απαιτήσεις που ορίζουν οι διατάξεις του παρόντος κανονισμού, θεσπίζονται σύμφωνα με την κανονιστική διαδικασία με έλεγχο στην οποία παραπέμπει το άρθρο 14 παράγραφος 3.

Άλλα μέτρα εφαρμογής ή μεταβατικά μέτρα μπορούν να θεσπιστούν σύμφωνα με την κανονιστική διαδικασία στην οποία παραπέμπει το άρθρο 14 παράγραφος 2.

▼B

Άρθρο 14

Διαδικασία επιτροπής

1. Η Επιτροπή επικουρείται από τη μόνιμη επιτροπή για την τροφική αλυσίδα και την υγεία των ζώων, η οποία συγκροτείται με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 178/2002 (εφεξής αποκαλούμενη «επιτροπή»).

2. Οσάκις γίνεται αναφορά στην παρούσα παράγραφο, εφαρμόζονται τα άρθρα 5 και 7 της απόφασης 1999/468/ΕΚ, τηρουμένων των διατάξεων του άρθρου 8 αυτής.

Η προθεσμία που προβλέπεται στο άρθρο 5 παράγραφος 6 της απόφασης 1999/468/ΕΚ, ορίζεται σε τρεις μήνες.

▼M5

3. Στις περιπτώσεις που γίνεται μνεία της παρούσας παραγράφου, εφαρμόζονται το άρθρο 5α παράγραφοι 1 έως 4 και το άρθρο 7 της απόφασης 1999/468/ΕΚ, τηρουμένων των διατάξεων του άρθρου 8 της ίδιας απόφασης.

▼B

Άρθρο 15

Διαβούλευση με την Ευρωπαϊκή Αρχή Ασφάλειας των Τροφίμων

Η Επιτροπή ζητά τη γνώμη της Ευρωπαϊκής Αρχής Ασφάλειας των Τροφίμων για κάθε θέμα που εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής του παρόντος κανονισμού και που μπορεί να έχει σημαντικές επιπτώσεις στη δημόσια υγεία, ιδίως, προτού προτείνει κοινοτικούς στόχους σύμφωνα με το άρθρο 4 ή ειδικές μεθόδους ελέγχου σύμφωνα με το άρθρο 8.

Άρθρο 16

Έκθεση σχετικά με τις δημοσιονομικές ρυθμίσεις

1. Εντός τριών ετών από την έναρξη ισχύος του παρόντος κανονισμού, η Επιτροπή υποβάλλει έκθεση προς το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο.

2. Η έκθεση αυτή περιλαμβάνει:

α) τις ισχύουσες σε κοινοτικό και εθνικό επίπεδο ρυθμίσεις για τη χρηματοδότηση των λαμβανομένων μέτρων ελέγχου των ζωονόσων και ζωονοσογόνων παραγόντων και

β) την επίδραση των ρυθμίσεων αυτών στην αποτελεσματικότητα των λαμβανόμενων μέτρων.

3. Εφόσον ενδείκνυται, η Επιτροπή συνοδεύει την έκθεσή της με τις ανάλογες προτάσεις.

4. Τα κράτη μέλη παρέχουν στην Επιτροπή, εφόσον τους ζητηθεί, την αναγκαία βοήθεια για την κατάρτιση της έκθεσης.

▼B

ΚΕΦΑΛΑΙΟ VIII

ΓΕΝΙΚΕΣ ΚΑΙ ΤΕΛΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 17

Κοινοτικοί έλεγχοι

1. Εμπειρογνώμονες της Επιτροπής διενεργούν επιτόπιους ελέγχους, σε συνεργασία με τις αρμόδιες αρχές των κρατών μελών, για να εξασφαλίζεται ότι οι διατάξεις του παρόντος κανονισμού, οι κανόνες που καθορίζονται δυνάμει αυτού και τα τυχόν μέτρα διασφάλισης εφαρμόζονται ομοιόμορφα. Κάθε κράτος μέλος στο έδαφος του οποίου διεξάγονται έλεγχοι παρέχει στους εμπειρογνώμονες την αναγκαία βοήθεια για τη διεκπεραίωση των καθηκόντων τους. Η Επιτροπή ενημερώνει την αρμόδια αρχή σχετικά με τα αποτελέσματα των διεξαχθέντων ελέγχων.

▼M5

2. Πρακτικές ρυθμίσεις για την εφαρμογή του παρόντος άρθρου, ιδίως αυτές που διέπουν τη διαδικασία συνεργασίας με τις αρμόδιες εθνικές αρχές, θεσπίζονται σύμφωνα με την κανονιστική διαδικασία στην οποία παραπέμπει το άρθρο 14 παράγραφος 2.

▼B

Άρθρο 18

Έναρξη ισχύος

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει την ημέρα της δημοσίευσής του στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*.

Εφαρμόζεται έξι μήνες μετά την έναρξη ισχύος του.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

▼B

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Ι

Συγκεκριμένες ζωονόσοι και ζωονοσογόνοι παράγοντες, για τους οποίους πρέπει να καθορισθούν κοινοτικοί στόχοι για τον περιορισμό του επιπολασμού, σύμφωνα με το άρθρο 4

1. Ζωονόσος/ζωονοσογόνος παράγοντας	2. Ζωικός πληθυσμός	3. Στάδιο της τροφικής αλυσίδας	4. Ημερομηνία μέχρι την οποία πρέπει να καθορισθεί ο στόχος (*)	5. Ημερομηνία μετά την οποία πρέπει να διενεργείται δοκιμή
Όλοι οι ορότυποι σαλμονέλας, που έχουν σημασία για τη δημόσια υγεία	Σμήνη αναπαραγωγής του Gallus gallus	Πρωτογενής παραγωγή	►**M1** 18 μήνες μετά την έναρξη ισχύος του παρόντος κανονισμού ◄	18 μήνες μετά την ημερομηνία που ορίζεται στη στήλη 4
Όλοι οι ορότυποι σαλμονέλας, που έχουν σημασία για τη δημόσια υγεία	Ωοπαραγωγές όρνιθες	Πρωτογενής παραγωγή	24 μήνες μετά την έναρξη ισχύος του παρόντος κανονισμού	18 μήνες μετά την ημερομηνία που ορίζεται στη στήλη 4
Όλοι οι ορότυποι σαλμονέλας, που έχουν σημασία για τη δημόσια υγεία	Κοτόπουλα πάχυνσης	Πρωτογενής παραγωγή	36 μήνες μετά την έναρξη ισχύος του παρόντος κανονισμού	18 μήνες μετά την ημερομηνία που ορίζεται στη στήλη 4
Όλοι οι ορότυποι σαλμονέλας, που έχουν σημασία για τη δημόσια υγεία	Γαλοπούλες	Πρωτογενής παραγωγή	48 μήνες μετά την έναρξη ισχύος του παρόντος κανονισμού	18 μήνες μετά την ημερομηνία που ορίζεται στη στήλη 4
Όλοι οι ορότυποι σαλμονέλας, που έχουν σημασία για τη δημόσια υγεία	Αγέλες χοίρων σφαγής	Σφαγή	48 μήνες μετά την έναρξη ισχύος του παρόντος κανονισμού	18 μήνες μετά την ημερομηνία που ορίζεται στη στήλη 4
Όλοι οι ορότυποι σαλμονέλας, που έχουν σημασία για τη δημόσια υγεία	Αγέλες χοίρων αναπαραγωγής	Πρωτογενής παραγωγή	60 μήνες μετά την έναρξη ισχύος του παρόντος κανονισμού	18 μήνες μετά την ημερομηνία που ορίζεται στη στήλη 4

(*) Οι ημερομηνίες αυτές προϋποθέτουν ότι θα υπάρχουν συγκρίσιμα στοιχεία περί επιπολασμού τουλάχιστον 6 μήνες πριν από τον καθορισμό του στόχου. Εάν τα στοιχεία αυτά δεν είναι διαθέσιμα, η ημερομηνία καθορισμού του στόχου μετατίθεται ανάλογα.

▼B

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΙΙ

ΕΛΕΓΧΟΣ ΤΩΝ ΖΩΟΝΟΣΩΝ ΚΑΙ ΤΩΝ ΖΩΟΝΟΣΟΓΟΝΩΝ ΠΑΡΑΓΟΝΤΩΝ ΠΟΥ ΑΠΑΡΙΘΜΟΥΝΤΑΙ ΣΤΟ ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Ι

Α. **Γενικές απαιτήσεις για τα εθνικά προγράμματα ελέγχου**

Το πρόγραμμα πρέπει να λαμβάνει υπόψη τη φύση της συγκεκριμένης ζωονόσου ή/και του συγκεκριμένου ζωονοσογόνου παράγοντα, καθώς και την ιδιαίτερη κατάσταση που επικρατεί στο κράτος μέλος. Πρέπει:

α) να αναφέρει το στόχο του προγράμματος, λαμβάνοντας υπόψη τη σημασία της συγκεκριμένης ζωονόσου ή του συγκεκριμένου ζωονοσογόνου παράγοντα·

β) να πληροί τις στοιχειώδεις απαιτήσεις δειγματοληψίας που καθορίζονται στο μέρος Β·

γ) να πληροί, όπου αρμόζει, τις ειδικές απαιτήσεις που καθορίζονται στα μέρη Γ έως Ε και

δ) να προσδιορίζει τα ακόλουθα σημεία:

1. *Γενικά*

1.1. Την εμφάνιση της συγκεκριμένης ζωονόσου ή του συγκεκριμένου ζωονοσογόνου παράγοντα στο κράτος μέλος, με ειδική αναφορά στα αποτελέσματα που έχουν προκύψει στο πλαίσιο της παρακολούθησης σύμφωνα με το άρθρο 4 της οδηγίας 2003/99/ΕΚ.

1.2. Τη γεωγραφική περιοχή, ή, ανάλογα με την περίπτωση, τις επιδημιολογικές μονάδες στις οποίες υλοποιείται το πρόγραμμα.

1.3. Τη διάρθρωση και την οργάνωση των σχετικών αρμόδιων αρχών.

1.4. Τα εγκεκριμένα εργαστήρια στα οποία εξετάζονται τα δείγματα που συλλέγονται στο πλαίσιο του προγράμματος.

1.5. Τις μεθόδους που χρησιμοποιούνται κατά την εξέταση των ζωονόσων ή των ζωονοσογόνων παραγόντων.

1.6. Τους επίσημους ελέγχους (συμπεριλαμβανομένων των προγραμμάτων δειγματοληψίας) σε ζωοτροφές, σμήνη ή/και αγέλες.

1.7. Τους επίσημους ελέγχους (συμπεριλαμβανομένων των προγραμμάτων δειγματοληψίας) σε άλλα στάδια της αλυσίδας παραγωγής τροφίμων.

1.8. Τα μέτρα που λαμβάνονται από τις αρμόδιες αρχές όσον αφορά τα ζώα ή τα προϊόντα, στα οποία έχουν ανιχνευθεί ζωονόσοι ή ζωονοσογόνοι παράγοντες, ιδίως για την προστασία της δημόσιας υγείας· και οποιαδήποτε προληπτικά μέτρα λαμβάνονται, όπως ο εμβολιασμός.

1.9. Την ισχύουσα εθνική νομοθεσία, καθώς και τις τυχόν εθνικές διατάξεις όσον αφορά τις δραστηριότητες οι οποίες αναφέρονται στο άρθρο 1 παράγραφος 3 στοιχείο β).

1.10. Την τυχόν χρηματοδοτική ενίσχυση που παρέχεται στις επιχειρήσεις τροφίμων και ζωοτροφών στα πλαίσια του εθνικού προγράμματος ελέγχου.

2. *Όσον αφορά τις επιχειρήσεις τροφίμων και ζωοτροφών που καλύπτονται από το πρόγραμμα*

2.1. Τη δομή της παραγωγής των εκάστοτε ειδών και προϊόντων τους.

2.2. Τη δομή της παραγωγής ζωοτροφών.

2.3. Τους σχετικούς οδηγούς για τις ορθές ζωοτεχνικές πρακτικές ή άλλες κατευθυντήριες γραμμές (υποχρεωτικές ή προαιρετικές) στις οποίες καθορίζονται τουλάχιστον:

— η υγιεινή διαχείριση στις γεωργικές εκμεταλλεύσεις,

— τα μέτρα για την αποφυγή εισερχόμενων μολύνσεων που μεταδίδονται από ζώα, ζωοτροφές, πόσιμο νερό ή από άτομα που εργάζονται στο αγρόκτημα, και

— η υγιεινή κατά τη μεταφορά ζώων προς και από τις γεωργικές εκμεταλλεύσεις.

2.4. Τη συνήθη κτηνιατρική επίβλεψη των γεωργικών εκμεταλλεύσεων.

▼B

2.5. Την καταγραφή των γεωργικών εκμεταλλεύσεων.

2.6. Την τήρηση μητρώων στις γεωργικές εκμεταλλεύσεις.

2.7. Τα έγγραφα που συνοδεύουν τα ζώα κατά την αποστολή.

2.8. Άλλα σχετικά μέτρα με τα οποία εξασφαλίζεται η δυνατότητα εντοπισμού της προέλευσης των ζώων.

Β. **Στοιχειώδεις απαιτήσεις δειγματοληψίας**

1. Μετά την έγκριση του σχετικού προγράμματος ελέγχου που αναφέρεται στο άρθρο 5, οι υπεύθυνοι επιχείρησης τροφίμων αναθέτουν τη λήψη δειγμάτων και την ανάλυση για την ανίχνευση των ζωονόσων ή των ζωονοσογόνων παραγόντων που απαριθμούνται στο παράρτημα I στήλη 1, τηρώντας τις στοιχειώδεις απαιτήσεις δειγματοληψίας που εκτίθενται στον ακόλουθο πίνακα.

1. Ζωονόσος/ζωονοσογόνος παράγοντας	2. Ζωικός πληθυσμός	3. Φάσεις παραγωγής τις οποίες πρέπει να καλύπτει η δειγματοληψία
Όλοι οι ορότυποι σαλμονέλας, που έχουν σημασία για τη δημόσια υγεία	Σμήνη αναπαραγωγής του Gallus gallus:	
	— σμήνη εκτροφής	— νεοσσοί μίας ημέρας — πτηνά 4 εβδομάδων — 2 εβδομάδες πριν τη μετάβαση στη φάση ωοτοκίας ή τη μονάδα ωοτοκίας
	— ενήλικα σμήνη αναπαραγωγής	— κάθε δύο εβδομάδες κατά την περίοδο ωοτοκίας
Όλοι οι ορότυποι σαλμονέλας, που έχουν σημασία για τη δημόσια υγεία	Ωοπαραγωγές όρνιθες:	
	— σμήνη εκτροφής	— νεοσσοί μίας ημέρας — πτηνά 2 εβδομάδων πριν τη μετάβαση στη φάση ωοτοκίας ή τη μονάδα ωοτοκίας
	— σμήνη αναπαραγωγής	— κάθε 15 εβδομάδες κατά την περίοδο ωοτοκίας
Όλοι οι ορότυποι σαλμονέλας, που έχουν σημασία για τη δημόσια υγεία	Κοτόπουλα πάχυνσης	— πτηνά μεταφερόμενα για σφαγή (*)
Όλοι οι ορότυποι σαλμονέλας, που έχουν σημασία για τη δημόσια υγεία	Γαλοπούλες	— πτηνά μεταφερόμενα για σφαγή (*)
Όλοι οι ορότυποι σαλμονέλας, που έχουν σημασία για τη δημόσια υγεία	Αγέλες χοίρων: — αναπαραγωγής — σφαγής	 — ζώα μεταφερόμενα για σφαγή ή σφάγια στο σφαγείο — ζώα μεταφερόμενα για σφαγή ή σφάγια στο σφαγείο

(*) Τα αποτελέσματα της ανάλυσης των δειγμάτων πρέπει να είναι γνωστά πριν από τη μεταφορά των ζώων για το σφαγείο.

▼B

2. Οι απαιτήσεις που καθορίζονται στο σημείο 1 δεν θίγουν τις απαιτήσεις της κοινοτικής νομοθεσίας σχετικά με την επιθεώρηση προ της σφαγής.

3. Τα αποτελέσματα της ανάλυσης πρέπει να καταγράφονται μαζί με τις ακόλουθες πληροφορίες:

α) ημερομηνία και τόπος δειγματοληψίας και

β) στοιχεία του σμήνους/της αγέλης.

4. Εάν τα ζώα έχουν εμβολιασθεί, δεν μπορούν να χρησιμοποιούνται ανοσολογικές δοκιμασίες, εκτός εάν έχει αποδειχθεί ότι το χρησιμοποιούμενο εμβόλιο δεν επηρεάζει την εφαρμοζόμενη μέθοδο δοκιμής.

▼M4

Γ. **Ειδικές απαιτήσεις για τα σμήνη αναπαραγωγής του Gallus gallus και τις γαλοπούλες αναπαραγωγής**

1. Τα μέτρα που θεσπίζονται στα σημεία 3 έως 5 πρέπει να λαμβάνονται όποτε η ανάλυση δειγμάτων που πραγματοποιείται σύμφωνα με το μέρος Β ή σύμφωνα με τα προγράμματα δοκιμών που παρατίθενται στα παραρτήματα των κανονισμών της Επιτροπής (ΕΚ) αριθ. 1003/2005 ([1]) και (ΕΚ) αριθ. 584/2008 ([2]), επισημαίνει παρουσία της Salmonella Enteritidis ή της Salmonella Typhimurium σε σμήνος αναπαραγωγής του είδους Gallus gallus ή σε γαλοπούλες αναπαραγωγής υπό τις συνθήκες που ορίζονται στο σημείο 2.

▼B

2. α) Εάν η αρμόδια αρχή έχει εγκρίνει τη μέθοδο της ανάλυσης που χρησιμοποιείται για δείγματα τα οποία λαμβάνονται σύμφωνα με το μέρος Β, μπορεί να απαιτήσει να ληφθούν τα μέτρα που θεσπίζονται στα σημεία 3 έως 5 οσάκις η ανάλυση αυτή εντοπίζει την παρουσία της Salmonella Enteritidis ή της Salmonella Typhimurium.

β) Άλλως, τα μέτρα που θεσπίζονται στα σημεία 3 έως 5 πρέπει να λαμβάνονται οσάκις η αρμόδια αρχή επιβεβαιώνει τυχόν υπόνοιες για παρουσία της Salmonella Enteritidis ή της Salmonella Typhimurium, οι οποίες βασίζονται στην ανάλυση δειγμάτων που πραγματοποιείται σύμφωνα με το μέρος Β.

3. Τα μη επωασθέντα αυγά του σμήνους πρέπει να καταστρέφονται.

Ωστόσο, τα αυγά αυτά μπορούν να χρησιμοποιούνται για ανθρώπινη κατανάλωση εφόσον υποβάλλονται σε επεξεργασία, η οποία εγγυάται την εξάλειψη της Salmonella Enteritidis και της Salmonella Typhimurium σύμφωνα με την κοινοτική νομοθεσία για την υγιεινή των τροφίμων.

4. Όλα τα πτηνά —συμπεριλαμβανομένων των νεοσσών μιας ημέρας— του σμήνους πρέπει να σφάζονται ή να καταστρέφονται έτσι ώστε να μειώνεται όσο το δυνατόν περισσότερο ο κίνδυνος της εξάπλωσης της σαλμονέλας. Η σφαγή πρέπει να διεξάγεται σύμφωνα με την κοινοτική νομοθεσία για την υγιεινή των τροφίμων. Τα προϊόντα που προέρχονται από αυτά τα πτηνά μπορούν να διατίθενται στην αγορά προς ανθρώπινη κατανάλωση σύμφωνα με την κοινοτική νομοθεσία για την υγιεινή των τροφίμων και, μόλις αρχίσει να ισχύει, με το μέρος Ε. Εάν δεν προορίζονται για την ανθρώπινη κατανάλωση, τα προϊόντα αυτά πρέπει να χρησιμοποιούνται ή να διατίθενται σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1774/2002 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της3ης Οκτωβρίου 2002, για τον καθορισμό των υγειονομικών κανόνων σχετικά με τα ζωικά υποπροϊόντα που δεν προορίζονται για την κατανάλωση από τον άνθρωπο ([3]).

5. Εφόσον σε εκκολαπτήριο εξακολουθούν να υπάρχουν αυγά επώασης από σμήνη στα οποία υπάρχει Salmonella E nteritidis ή Salmonella T yphimurium, αυτά πρέπει να καταστρέφονται ή να υποβάλλονται σε επεξεργασία σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1774/2002. Εφόσον σε εκκολαπτήριο εξακολουθούν να υπάρχουν αυγά επώασης από σμήνη στα οποία υπάρχει Salmonella E nteritidis ή Salmonella T yphimurium, αυτά πρέπει να καταστρέφονται ή να υποβάλλονται σε επεξεργασία σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1774/2002.

([1]) ΕΕ L 170 της 1.7.2005, σ. 12.
([2]) ΕΕ L 162 της 21.6.2008, σ. 3.
([3]) ΕΕ L 273 της 10.10.2002, σ. 1· κανονισμός όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 808/2003 της Επιτροπής (ΕΕ L 117 της 13.5.2003, σ. 1).

▼M3

Δ. **Ειδικές απαιτήσεις για τα σμήνη ωοπαραγωγών ορνίθων**

1. Τα αυγά χρησιμοποιούνται για άμεση κατανάλωση από τον άνθρωπο ως επιτραπέζια αυγά μόνον εάν προέρχονται από σμήνος ωοπαραγωγών ορνίθων που προορίζεται για εμπορικούς σκοπούς, υπάγεται σε εθνικό πρόγραμμα ελέγχου το οποίο καταρτίζεται σύμφωνα με το άρθρο 5 και δεν τελεί υπό επίσημο περιορισμό.

2. Τα αυγά που προέρχονται από σμήνη άγνωστης υγειονομικής κατάστασης, τα οποία είναι μολυσμένα ή για τα οποία υπάρχουν υπόνοιες ότι έχουν μολυνθεί από ορότυπους της σαλμονέλας για τη μείωση των οποίων έχει τεθεί ποσοτικός στόχος ή που έχουν ταυτοποιηθεί ως η πηγή συγκεκριμένης εστίας τροφιμογενούς λοίμωξης, μπορούν να χρησιμοποιούνται για ανθρώπινη κατανάλωση μόνον εάν υποβληθούν σε επεξεργασία η οποία εγγυάται την εξάλειψη όλων των οροτύπων σαλμονέλας που έχουν σημασία για τη δημόσια υγεία σύμφωνα με την κοινοτική νομοθεσία για την υγιεινή των τροφίμων.

   Τα αυγά που προέρχονται από σμήνη άγνωστης υγειονομικής κατάστασης, τα οποία είναι μολυσμένα ή για τα οποία υπάρχουν υπόνοιες ότι έχουν μολυνθεί από ορότυπους της σαλμονέλας για τους οποίους έχει τεθεί ποσοτικός στόχος μείωσης ή που έχουν ταυτοποιηθεί ως η πηγή μιας συγκεκριμένης εστίας τροφιμογενούς λοίμωξης πρέπει:

   α) να θεωρούνται αυγά της κατηγορίας Β όπως αυτά ορίζονται στο άρθρο 2 παράγραφος 4 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 557/2007 της Επιτροπής, της 23ης Μαΐου 2007, για τον καθορισμό λεπτομερών κανόνων εφαρμογής του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1028/2006 του Συμβουλίου σχετικά με τις προδιαγραφές εμπορίας των αυγών [1]·

   β) να φέρουν την ένδειξη που αναφέρεται στο άρθρο 10 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 557/2007, στο οποίο γίνεται σαφής διάκριση των αυγών κατηγορίας Α και Β, προτού αυτά διατεθούν στην αγορά·

   γ) δεν θα πρέπει να εισέρχονται σε χώρους συσκευασίας εκτός εάν η αρμόδια αρχή ικανοποιείται με τα μέτρα για την πρόληψη ενδεχόμενης διασταυρούμενης μόλυνσης από αυγά που προέρχονται από άλλα σμήνη.

3. Όταν τα πτηνά μολυσμένου σμήνους σφάζονται ή καταστρέφονται πρέπει να λαμβάνονται μέτρα για την όσο το δυνατόν μεγαλύτερη μείωση του κινδύνου εξάπλωσης ζωονόσων. Η σφαγή πρέπει να πραγματοποιείται σύμφωνα με την κοινοτική νομοθεσία για την υγιεινή των τροφίμων. Τα προϊόντα που προέρχονται από αυτά τα πτηνά μπορούν να διατίθενται στην αγορά προς ανθρώπινη κατανάλωση σύμφωνα με την κοινοτική νομοθεσία για την υγιεινή των τροφίμων και σύμφωνα με το μέρος Ε, μόλις αρχίσει να εφαρμόζεται. Εάν δεν προορίζονται για ανθρώπινη κατανάλωση, τα προϊόντα αυτά πρέπει να χρησιμοποιούνται ή να διατίθενται σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1774/2002.

4. Για να αποκλειστούν τυχόν ψευδώς θετικά αρχικά αποτέλεσματα, η αρμόδια αρχή μπορεί να άρει τους περιορισμούς που προβλέπονται στο σημείο 2 του παρόντος μέρους:

   α) όταν διαπιστώνεται, κατόπιν της επιδημιολογικής έρευνας για εστίες τροφιμογενών λοιμώξεων που διεξάγεται σύμφωνα με το άρθρο 8 της οδηγίας 2003/99/ΕΚ, ότι το σμήνος ωοπαραγωγών ορνίθων δεν είναι η πηγή της λοίμωξης για τον άνθρωπο από την κατανάλωση αυγών ή προϊόντων αυγών· και

   β) όταν το σμήνος εμπίπτει σε εθνικό πρόγραμμα ελέγχου το οποίο έχει καταρτισθεί σύμφωνα με το άρθρο 5 και οι ορότυποι της σαλμονέλας για τους οποίους έχει τεθεί στόχος μείωσης δεν επιβεβαιώνονται από το ακόλουθο πρωτόκολλο δειγματοληψίας το οποίο εφαρμόζεται από την αρμόδια αρχή:

      i) τις τεχνικές προδιαγραφές που αναφέρονται στο άρθρο 5 της απόφασης 2004/665/ΕΚ της Επιτροπής (7 δείγματα)· πλην όμως, ένα επιμέρους δείγμα των 25 γραμμαρίων πρέπει να συλλέγεται από κάθε υλικό περιττωμάτων και σκόνης για ανάλυση· όλα τα δείγματα πρέπει να αναλύονται ξεχωριστά·

      ή

      ii) τη βακτηριολογική εξέταση του τυφλού εντέρου και των ωαγωγών 300 πτηνών·

      ή

[1] ΕΕ L 132 της 24.5.2007, σ. 5.

▼M3

iii) τη βακτηριολογική εξέταση του κελύφους και του περιεχομένου 4 000 αυγών από κάθε σμήνος κατανεμημένων σε ομάδες των 40 αυγών εκάστη κατ' ανώτατο όριο.

Εκτός από τη δειγματοληψία του στοιχείου β), η αρμόδια αρχή επαληθεύει εάν γίνεται ή όχι χρήση αντιμικροβιακών, τα οποία θα μπορούσαν να επηρεάσουν το αποτέλεσμα των αναλύσεων της δειγματοληψίας.

▼B

Ε. **Ειδικές απαιτήσεις για το νωπό κρέας**

1. 84 μήνες μετά την έναρξη ισχύος του παρόντος κανονισμού, το νωπό κρέας πουλερικών από ζώα που απαριθμούνται στο παράρτημα I δεν μπορεί να διατίθεται στην αγορά για ανθρώπινη κατανάλωση, εκτός εάν πληροί το ακόλουθο κριτήριο:

   «Salmonella: απουσία στα 25 γραμμάρια.»

2. 72 μήνες μετά την έναρξη ισχύος του παρόντος κανονισμού, θεσπίζονται, σύμφωνα με τη διαδικασία του άρθρου 14 παράγραφος 2, λεπτομερείς κανόνες για το κριτήριο αυτό, οι οποίοι θα προσδιορίζουν, ιδίως, τα προγράμματα δειγματοληψίας και τις μεθόδους ανάλυσης.

3. Το κριτήριο της παραγράφου 1 δεν ισχύει για το νωπό κρέας πουλερικών που προορίζεται για βιομηχανική θερμική επεξεργασία ή άλλη επεξεργασία ικανή να εξαλείψει τη σαλμονέλα σύμφωνα με την κοινοτική νομοθεσία για την υγιεινή των τροφίμων.

▼B

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ III

Συγκεκριμένα κριτήρια για τον προσδιορισμό οροτύπων σαλμονέλας με σημασία για τη δημόσια υγεία

Κατά τον προσδιορισμό των συγκεκριμένων οροτύπων σαλμονέλας που έχουν σημασία για τη δημόσια υγεία και στους οποίους θα εφαρμόζονται οι κοινοτικοί στόχοι, πρέπει να λαμβάνονται υπ'όψη τα ακόλουθα κριτήρια:

1. οι συχνότεροι ορότυποι σαλμονέλας στην σαλμονέλωση του ανθρώπου, βάσει των στοιχείων που συλλέγονται μέσω κοινοτικών συστημάτων παρακολούθησης,

2. η πορεία της λοίμωξης (ήτοι η παρουσία του οροτύπου στους πληττόμενους ζωικούς πληθυσμούς και στις ζωοτροφές),

3. κατά πόσο ένας ορότυπος δείχνει ταχεία και πρόσφατη ικανότητα να εξαπλώνεται και να προξενεί ασθένεια σε ανθρώπους και ζώα,

4. κατά πόσο ένας ορότυπος δείχνει αυξημένη λοιμογόνο δύναμη, όσον αφορά, παραδείγματος χάριν, την επιθετικότητα ή την ανθεκτικότητα σε σχετικές θεραπείες για ανθρώπινες λοιμώξεις.